Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești

APARE DE DOUA ORI PE LUNA IN 12 LIMBI
germană / engleză / franceză / rusă / ungară / spaniolă
română / olandeză / suedeză / daneză / norvegiană / sârbă

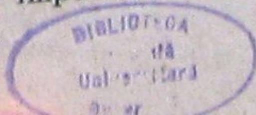
Nr. III/5 Editura în Frankfurt/Main 1 Martie 1942
K/0075

Iudaismul mondial e vinovat de deslânțuirea acestui războiu, deși ne asigură azi de nevinovăția sa

I. Iudaismul a pregătit sistematic războiul împotriva Germaniei

Ani de zile a ațâțat iudaismul popoarele conduse de regimuri democrate la războiu împotriva Germaniei antiiudaice și național-socialiste. Și'n această pornire a sa n'a crutat nici un mijloc capabil să deslânțue războiul împotriva Germaniei. Iudaismul mondial a inventat numeroase știri senzaționale despre pretinsele atrocități comise de Germani. Printr'o campanie de presă organizată sistematic în stil mare și întreținută timp de ani de zile, prin emisiuni radiofonice, prin rulare de filme de propagandă îndreptate împotriva Germaniei, prin ținerea de numeroase adunări în care jidanii și emigranții jidani ațâțau mereu popoarele țărilor democrate la războiu împotriva lui Hitler, prin toate aceste mijloace, iudaismul mondial a semănat semânța care a încolțit în Septembrie 1939.

Iudaismul mondial și-a atins astfel ținta. Popoarele care ani de zile au fost ațâțate de iudaism și regimurile lor jidovite au sfârșit prin a se pune sub conducerea engleză, hotărîndu-se să tragă sabia pentru iudaism și împotriva Germaniei. Războiul jidovesc împotriva Germaniei a devenit în anul 1939 o realitate.

In primele zile ale lui Septembrie 1939 jidovimea întregii lumi era cuprinsă de o imensă bucurie. Cu deosebire frenetică era bucuria în cetatea iudaismului, Palestina. Ziarul jidovesc "L'Avenir Juif" a anunţat în numărul său din 9 Septembrie 1939 că declararea de războiu a Angliei către Germania a deslănţuit printre jidanii din Palestina un entuziasm atât de năvalnic încât elemente din poliţia jidovească, îndemnate de mulţimea de jidani, ar fi dat jos steagul cu svastică depe clădirea consulatului german din Ierusalim. Jidanii din Palestina şi cu ei jidanii întregii lumi se credeau îndreptăţiţi să se bucure peste măsură de mult de izbucnirea războiului, deoarece împărtăşeau părerea că prin războiul pus la cale de ei împotriva Germaniei vor putea stârpi în timpul cel mai scurt naţional-socialismul şi-şi vor putea redobândi bastioanele ce le pierduseră în Europa Centrală. De aceea "Centralblaad voor Israelieten in Nederland" aduce în ziua de 13 Septembrie 1939 următorul cuvânt de ordine la cunoştinţa jidanilor:

"Toţi jidanii trebue să-şi dea concursul lor la exterminarea duşmanului mondial, şi acest duşman mondial e Germania."

II. Alianţa iudeo-britanică

Cu puţine zile înainte de izbucnirea războiului, cunoscutul şef zionist, Dr. Chaim Weizmann, s'a grăbit să-i dea premierului englez de pe atunci, Chamberlain, promisiunea solemnă că'n războiul care sta să izbucnească iudaismul va sta de partea Marei Britanii.

La 29 August 1939 Chaim Weizmann i se adresa lui Chamberlain cu următoarele cuvinte:

"In acest timp de mare criză, certitudinea că jidanii ar putea să-şi dea concursul lor la apărarea unor valori sfinte, mă îndeamnă să scriu această scrisoare. Aşi vrea să confirm în modul cel mai clar declaraţiile pe care eu şi colegii mei le-am făcut în ultimile luni şi mai ales în săptămâna trecută, **că jidanii stau de partea Marei Britanii şi că vor lupta de partea democraţiilor.**"

Iudaismul şi-a fixat astfel o poziţie clară. In scrisoarea de răspuns pe care la 2 Septembrie 1939, deci cu o zi înainte de declararea de războiu a Angliei către Germania, a adresat-o Chamberlain lui Chaim Weizmann, ministrul-preşedinte englez a declarat că acceptă cu bucurie această ofertă jidovească de asistenţă, care întăreşte astfel tradiţionala alianţă iudeo-britanică.

Schimbul de scrisori dintre şeful zioniştilor Dr. Chaim Weizmann, preşedintele lui "Jewish Agency for Palestine" şi premierul englez de pe atunci Chamberlain, a fost publicat în întregime în numărul 68 din "Palestine Correspondence Agency" cu data de 5 Septembrie 1939.

După declararea de războiu a Angliei către Germania, iudaismul s'a considerat ca fiind şi el în stare de războiu cu Germania.

Ziarul jidovesc din Bruxelles "L'Avenir Juif" scria la 9 Septembrie 1939:

"Agence Juive" pentru Palestina a dat publicităţii următoarea proclamaţie:

"Guvernul Majestăţii Sale a declarat războiu Germaniei lui Hitler.

"Războiul care i-a fost impus Marei Britanii de către Germania nazistă **e totodată şi războiul nostru.** Armatei şi poporului britanic îi vom da tot ajutorul care ne stă în puterile noastre."

Şi această fixare de poziţie e cât se poate de clară. Pe lângă neadevărul că Germania i-ar fi impus Marei Britanii războiul, această proclamaţie mai cuprinde şi mărturisirea jidovească, deosebit de preţioasă, că iudaismul vede în acest războiu propriul său războiu.

După cum ne informează ziarul italian "Il Regime Fascista" din 20 Noembrie 1940, cunoscuta gazetă jidovească "L'Avenir Juif" a caracterizat în următoarele cuvinte alianţa strânsă dintre jidani şi Englezi:

"In acest războiu nu există nici o deosebire între jidani şi Englezi. Fiecare Englez e un jidan şi fiecare jidan e un Englez. Biruinţa Imperiului mondial britanic e biruinţa lui Israel."

Această precizare e tot atât de clară ca şi cuvintele lui Sir Charles Bentinck, ministrul plenipotenţiar britanic din Chile, care acum câteva luni a fost rechemat în Anglia de către guvernul său. Cu prilejul plecării sale, reprezentanţii zionismului cât şi ai lui "Jewish Agency of Palestine" i-au exprimat mulţumirile lor pentru toată activitatea sa desfăşurată spre binele iudaismului şi cu deosebire pentru prosperarea coloniei jidoveşti din Santiago.

In răspunsul său către reprezentanţii jidovimii, Sir Charles Bentinck a spus următoarele:

"In lupta aceasta poporul britanic şi poporul jidovesc sunt aliaţi pe viaţă şi pe moarte."

Acelaşi înţeles îl au şi cuvintele ministrului britanic al aerului, Sir Archibald Sinclair, care, după cum ne informează "Manchester Guardian" din 26 Ianuarie 1942, a spus următoarele în discursul pe care l-a ţinut la congresul anual al asociaţiilor zioniste din Marea Britanie şi Irlanda:

"Soarta iudaismului mondial depinde azi mai mult ca oricând de biruinţa popoarelor iubitoare de libertate."

Iar, potrivit unei informaţii a lui "The Jewish Chronicle" din 27 Ianuarie 1939, colonelul H. L. Nathan, membru în parlamentul englez, a exprimat, încă înainte de izbucnirea războiului, acelaşi lucru, în următoarele cuvinte:

"Dacă va cădea Zionul, va cădea cu el şi Imperiul Britanic."

Alianţa iudeo-britanică nu putea fi exprimată în cuvinte mai clare în faţa întregii lumi.

Afirmaţia jidovească, că iudaismul a fost silit să se dea de partea Angliei în acest războiu din cauza prigoanei Germaniei împotriva jidanilor, nu e de loc întemeiată. De fapt iudaismul s'a folosit în primul rând de Marea Britanie pentru a deslănţui acest războiu. Alianţa iudeo-britanică nu e de azi sau de eri, ci ea are acum o tradiţie de sute de ani. Lucrul acesta îl accentuează cu deosebire revista canadiană "The Canadian Jewish Chronicle". In numărul ei din 6 Noembrie 1941 putem citi următoarele:

"Mr. Samuel Bronfman, preşedintele lui Canadian Jewish Congress, a închis duminecă seară în Hamilton a şaptea conferenţă provincială anuală a organizaţiei reprezentative a iudaismului canadian, cu următoarele cuvinte:

"In marea luptă care angajează astăzi toate puterile conştiente ale omenirii, jidanii acestui Dominion sunt mândri de a fi camarazii de arme ai tuturor popoarelor şi ai tuturor credinţelor care au contribuit la ridicarea Imperiului nostru."

"De sute de ani există între noi şi Anglia o înrudire intelectuală şi morală."

“**Noi am fost legaţi de această ţară cu legături indisolubile încă înainte ca soldaţii lui Oliver Cromwell să fi pornit la războiu**, cântând psalmii lui David, apoi prin decenii întregi, când bărbaţi ai rassei noastre au jucat un rol atât de important în trecutul Imperiului nostru, un ministru-preşedinte în Anglia, un vice-rege în India, soldaţi şi învăţaţi, organizatori şi industriaşi şi un mare număr de cetăţeni modeşti şi loaiali.”

“A fost primul dintre toate popoarele care ne-a înţeles cel mai bine şi ale cărui fapte exprimă această înţelegere: Acum 24 de ani, exact în această zi, guvernul Majestăţii Sale a dat publicităţii declaraţia Balfour care e un simbol al înrudirii noastre spirituale pe toate tărâmurile.”

“Aceasta nu trebue să ne uimească, deoarece noi am vorbit totdeauna aceeaşi limbă — e limba Bibliei, a cărţii care ne e atât de scumpă nouă şi tuturor popoarelor lumii care vorbesc limba engleză.”

Aceste cuvinte ale unui jidan reprezentativ din Canada ne arată cât se poate de clar strânsa legătură seculară dintre iudaism şi puterea britanică.

Că'n lupta de astăzi iudaismul nu vede altaceva decât numai un războiu menit să ducă la realizarea propriilor sale idei, lucrul acesta îl mărturiseşte pe faţă revista jidovească “The American Hebrew” în numărul ei din 20 Decembrie 1940. La pagina 8 a acestui număr putem citi:

“**Nici când un războiu n'a avut la baza sa o idee mai clară ca războiul de astăzi. Omenirea e împărţită azi în două tabere care se combat din cauza unei singure idei. E lupta concepţiei jidoveşti despre viaţă împotriva concepţiei despre viaţă a duşmanilor poporului jidovesc. Lupta care se dă astăzi în toată lumea e lupta sistemului jidovesc de viaţă împotriva sistemului de viaţă a duşmanilor poporului jidovesc.**”

Astfel, în ce-l priveşte, iudaismul a arătat cât se poate de clar scopul pe care-l urmăreşte cu acest războiu.

III. Iudaismul socoate să poată ajunge prin acest războiu la stăpânirea lumii

Două au fost motivele pentru care iudaismul mondial a deslănţuit cu ajutorul Marei Britanii războiul împotriva Germaniei antiiudaice a lui Adolf Hitler. Unul dintre aceste motive e negativ, celălalt e pozitiv. In primul rând iudaismul mondial voia să nimicească Germania naţional-socialistă, pentrucă aceasta recunoscuse în întregime primejdia jidovească, iar conducerea statului german luase cu o hotărîre de fier toate măsurile capabile să pue capăt existenţei parazitare a iudaismului pe teritoriul Marelui Reich şi să dea o soluţie definitivă problemei jidoveşti din Germania. Prin această faptă naţională a conducerii de stat naţional-socialiste, toată jidovimea s'a simţit ameninţată în existenţa sa îndreptată exclusiv spre exploatarea fără scrupule a popoarelor neiudaice. De aceea iudaismul n'a cruţat nici un mijloc de a aţâţa popoarele democrate la războiu împotriva Germaniei. Iudaismul a socotit că printr'un asemenea războiu va pune odată pentru totdeauna capăt antiiudaismului nu numai în Germania, ci şi'n întreaga lume, şi-şi va putea revărsa în voie ura sa sângeroasă asupra Germaniei. Acesta a fost motivul negativ care i-a determinat pe jidani să aprindă războiul împotriva poporului german. Dar iudaismul mai nutria şi un motiv pozitiv de războiu. Iudaismul trăeşte adică în credinţa să poată dobândi prin acest războiu stăpânirea integrală asupra tuturor

popoarelor neiudaice. Aceasta rezultă din numeroase articole publicate în presa mondială jidovească.

Astfel bunăoară în foaia săptămânală “The Yiddish Weekly” din 28 Iulie 1939, apărută aşadară numai cu puţine săptămâni înainte de izbucnirea războiului, găsim un articol cu titlul: “Iudaismul şi viziunea mesianică”. Acest articol a fost publicat şi'n revista “The Patriot”, nr. 916/1939 din Londra. Din acest articol rezultă clar că iudaismul n'a renunţat câtuşi de puţin la tendinţa de stăpânire mondială, cum greşit se admite uneori.

In acest articol putem citi textual:

“**De aceea lumea va fi mântuită numai prin mesianism. Israel nu va renunţa niciodată la gândul că triumful trebue să fie al mesianismului.**”

Prin ideea mesianică sau mesianism înţelege însă jidanul tendinţa de stăpânire jidovească asupra lumii.

Că iudaismul mai ţine şi astăzi încă la planurile sale de stăpânire mondială ne-o atestă scrisoarea de anul nou a rabinului Dr. Harry J. Stern din Montreal, Canada, apărută în revista jidovească “The Canadian Jewish Chronicle” din 19 Septembrie 1941. Rabinul Dr. Harry J. Stern a adresat de anul nou următoarea scrisoare către comunitatea jidovească din Canada:

“Intrăm în anul 5702 (Cronologie jidovească — Nota red.), stimulaţi de vitejia şi moralul acelora care s'au jertfit pentru apărarea civilizaţiei. Totuşi până la biruinţa definitivă şi restabilirea unei păci drepte e un drum lung şi aspru. Ca cetăţeni ai dominioanelor avem mai mult ca oricând datoria de a arăta toată credinţa noastră şi a da tot concursul nostru Marei Britanii — apărătoarea eroică a moralei umane şi a libertăţii unei lumi care a fost dărâmată de beştiile naziste.”

“Ca jidani trebue să ne dedicăm noi înşine operii iudaismului. In spiritul ritualului lui Yomim Neroim **trebue să redobândim stăpânirea asupra lumii întregi ...**”

“Pentrucă iudaismul european e de-acum îngenunchiat, răspunderea grea a conducerii zace acum pe umerii noştri ai jidanilor americani. Desigur că aceasta înseamnă mai mult decât de a pune la dispoziţie capitalul pentru acţiunea de reconstrucţie. Aceasta înseamnă că aici în America trebue să le dăm învăţăturilor iudaice marea importanţă ce-o au, înseamnă că noi trebue să apelăm la oamenii Thorei, care stau în fruntea vieţii jidoveşti şi lucrează pentru o securitate colectivă şi o restabilire a drepturilor jidoveşti în toată lumea.”

“Fie ca anul cel nou să ne găsească vrednici de momentul istoric pe care-l trăim ...”

Astfel ni se arată limpede care sunt aşteptările iudaismului privitoare la sfârşitul acestui războiu. E vorba ca toate popoarele neiudaice, indiferent dacă luptă acum pentru sau împotriva iudaismului, să ajungă în întregime sub stăpânirea iudaismului. Stăpânirea mondială jidovească înseamnă însă pentru popoarele neiudaice mizerie şi prăbuşire definitivă în sclăvie. Această convingere începe să pătrundă şi'n ţările care au ridicat armele împotriva Germaniei şi a aliaţilor ei. Şi'n aceste ţări lumea a început să înţeleagă că acest războiu nu e pentru aceste popoare o luptă dusă pentru asigurarea existenţei lor, cum o făcuseră jidanii să creadă, ci că el serveşte numai pentru a asigura viitorul parazitar al iudaismului mondial şi pentru a-i aduce pe jidani la stăpânirea politică asupra tuturor ţărilor lumii.

IV. Iudaismul susține că e nevinovat de izbucnirea acestui războiu

Iudaismul mondial s'a sesizat imediat de această nouă situație. Cu o nerușinare și un tupeu care-l caracterizează numai pe el, a dat publicității o declarație adresată lumii întregi, în care susține pur și simplu că nu poartă nici o vină la izbucnirea acestui războiu.

In "Washington Post", nr. 23, 903 din 27 Noembrie 1941 citim sub titlul "In congresul jidovesc jidanii contestă de a fi vinovați de izbucnirea acestui războiu" următoarele:

"Dr. M. L. Perlzweig, președintele secției britanice a lui "World Jewish Congress", a declarat că jidanii n'au dorit acest războiu. El a declarat astăzi: Față de raportul documentat ce-l avem cu privire la agresiunea naziștilor, aproape că nici nu mai e necesar să arătăm netemeinicia acuzației că noi am fi aceia care am pus la cale războiul."

"Iată ce a declarat Dr. Perlzweig la prima "Inter-American Jewish Conference", la care au participat delegați ai 18 țări americane:

"Aceia care repetă această învinuire au devenit instrumentele de propagandă ale celei mai ordinare mișelii organizate a timpurilor moderne. Ni s'ar putea cel mult reproșa că am neglijat mobilizarea din timp a forțelor spirituale și materiale care singure ne-ar fi permis să ne opunem cu onoare și demnitate provocărilor primejdiosului destin."

Această afirmație a iudaismului mondial, care a fost publicată în toată presa țărilor care luptă împotriva Germaniei și aliaților ei, reprezintă în același timp cea mai îndrăzneață și gogonată minciună pe care a lansat-o iudaismul mondial dela izbucnierea războiului încoace. Ea e tot atât de proastă ca și cea a unui criminal care surprins fiind asupra faptului, și-a recunoscut crima, pentru ca apoi la desbaterile procesului să afirme dintr'odată că e cu desăvârșire nevinovat.

Bine înțeles că însuși iudaismul mondial nu crede în nevinovăția sa, iar declarația jidanului Perlzweig urmărește numai un anumit scop al propagandei sale. Prin această declarație iudaismul tinde să liniștească din nou și să adoarmă vigilența popoarelor care luptă împotriva Germaniei și aliaților ei și care devin tot mai conștiente de faptul că acest războiu a fost pus la cale cu o condamnabilă ușurătate și fără nici un motiv de către iudaism. Prin această declarație iudaismul caută să mai speculeze odată uitarea și credulitatea popoarelor neiudaice. Minciunoasele asigurări de nevinovăție ale lui Perlzweig ne arată măsura în care iudaismul mondial socoate să poată subestima puterea de discernământ a popoarelor neiudaice. Prudent ca totdeauna, iudaismul mondial nici nu se gândește să prezinte vreo dovadă că ar fi nevinovat de izbucnirea acestui războiu. El știe prea bine că nu e în stare să prezinte o cât de mică dovadă a nevinovăției sale. Popoarele neiudaice au devenit însă deosebit de precaute față de iudaismul mondial. Presa mondială iudeo-democrată poate să trâmbițe în lume oricât de tare și oricât de mult asigurările de nevinovăție a jidanilor. Popoarele neiudaice nu-i acordă acestei afirmații jidovești nici o crezare, mai întâi pentrucă jidanii au uitat s'o dovedească, apoi și pentrucă popoarele neiudaice nu sunt nici pe departe atât de lipsite de discernământ, cum socot jidanii, și însfârșit pentrucă această afirmație jidovească nici nu corespunde adevărului. Dovezile de vinovăție a jidanilor de izbucnirea acestui războiu sunt astăzi cu mult prea evidente și apăsătoare decât ca ele să poată fi anihilate printr'o simplă asigurare iudaică de nevinovăție. Dovezile că jidanii sunt vinovați de izbucnirea acestui războiu

sunt astăzi atât de numeroase încât ar putea să umple volume întregi. Pentruca însă iudaismul mondial să-și dea seama că popoarele neiudaice nu sunt nici pe departe atât de uituce cum le crede, voim să împrospătăm puțin memoria atât de slabită a jidanului Perlzweig și a tovarășilor săi de rassă și să le reamintim câteva lucruri care nu vor fi în masură să-i așeze pe jidani, în ce privește contribuția lor la izbucnirea acestui războiu, într'o lumină atât de favorabilă, cum ar dori-o acești simulanți ai nevinovăției.

V. Iudaismul s'a străduit să deslănțue acest războiu

Iudaismul mondial și șefii săi n'au făcut înainte vreme nici un secret din faptul că doresc să pue la cale un războiu de nimicire împotriva Germaniei antiiudaice.

Astfel cunoscutul șef zionist Wladimir Jabotinsky, originar din Polonia de altădată, a scris în numărul din Ianuarie 1934 al ziarului "Nacha Retsch" următoarele:

"Lupta împotriva Germaniei e purtată de luni de zile și anume de către toate comunitățile jidovești, de către toate conferențele, congresele, asociațiile comerciale jidovești, de către toți jidanii lumii acesteia. Avem motive să credem că participarea noastră la această luptă va fi încununată cu succes. **Impotriva Germaniei vom deslănțui, atât pe plan spiritual cât și material, un războiu la care va lua parte lumea întreagă."**

"Ambiția Germaniei este de a deveni din nou un popor, de a-și recuceri teritoriile pierdute și a-și redobândi coloniile avute."

"Interesele noastre jidovești însă cer completa nimicire a Germaniei."

"Poporul german în totalitatea sa cât și fiecare german în parte e o primejdie pentru noi jidanii."

„Germania a fost condusă totdeauna de oameni care au avut o atitudine ostilă față de poporul iudeu, cu excepția perioadei în care Germania a stat sub influența jidovească."

„De aceea nu putem admite cu nici un preț ca Germania să devie din nou puternică sub actualul regim."

Nu ne sunt aici arătate cu destulă claritate țelurile de războiu ale iudaismului? Dar să continuăm: Jidanul Alfred Nossig scrie în cartea sa "Integrales Judentum" ("Iudaismul Integral") la pagina 62:

"Mulți rabini nutresc speranța deșartă de a reconstrui Palestina cu ajutorul **unor popoare străine.** O întorsătură hotărîtoare în această reconstrucție va interveni abia atunci când se va produce un eveniment istoric neobișnuit, **și anume un războiu mondial, în care toate popoarele se vor război întreolaltă."**

După cum ne informează "Rempart" din 13 Noembrie 1935, jidanul Paul Lévy cerea încă în 1935:

"Deslănțuirea unei revoluții împotriva lui Hitler și a unui războiu preventiv împotriva Germaniei!"

Intr'o scrisoare adresată fostului ministru de instrucție al Austriei, Dr. Czermak, (vezi "Welt-Dienst", I/12, pag. 4), cu ocazia publicării de către acesta, în anul 1933, a cărții "Ordnung in der Judenfrage" ("Ordine în problema jidovească"), jidanul parisian Loubet scrie următoarele:

"Stimate Domnule! Cartea D-voastră "Ordnung in der Judenfrage" am citit-o în calitate de delegat al secţiei franceze a Alianţei Israelite. Vă obiectez pe scurt următoarele: Răbdarea iudaismului mondial e pe sfârşite. Popoarele de cultură din Vest, cât şi cele ale Asiei şi Americei nu nutresc nici cel mai mic interes pentru molima antisemitismului care nu e decât o impertinenţă germano-arică şi o tendinţă de a abate atenţia dela greşalele nesfârşite şi milenare pe care le-a comis întotdeauna întreaga seminţie arică, ca o consecinţă a inferiorităţii sale spirituale. Să nu vă îndoiţi câtuşi de puţin: cu Germania, cu acest popor infam-ordinar-bestial-idiot, vom termina în scurt timp. Viitorul ne va aduce un tribunal mondial împotriva antisemitismului, în faţa căruia vor fi aduşi toţi duşmani jidanilor pentru a fi pedepsiţi—chiar dacă ar fi milioane. Nu văd de ce ar accepta Israel să fie ţinut în frâu printr'o politică inspirată de sentimente duşmănoase. Mai bine ar fi să dispară arianismul. Scrieţi o carte despre "Ordnung in der Arierfrage" ("Ordine în problema ariană"). Ar fi mai necesară. Să ştiţi, antisemiţilor, că soarta voastră e pecetluită! Semnat: Loubet."

Ziarul jidovesc din Paris "Le Droit de Vivre", organul faimoasei "Ligue Internationale contre l'Antisémitisme" (Lica) avea un rol conducător în agitaţia de războiu a iudaismului împotriva celui de al treilea Reich. Preşedintele acestei ligi, jidanul Bernard Lecache, a scris cu ocazia unei campanii organizate în favoarea asasinului jidan Herschel Grünspan, care l-a asasinat pe ambasadorul german din Paris von Rath, în "Le Droit de Vivre" din 9 Noembrie 1938 printre altele următoarele:

"E de datoria noastră de a pregăti eliberarea jidanilor şi a nejidanilor **germani, italieni, austrici sau cehi, care lucrează pe ascuns dar cu** tenacitate **la dărâmarea dictaturilor."**

"Este de datoria organizaţiei "Lica" de a organiza blocada morală şi economică a Germaniei lui Hitler şi boicotul împotriva călăilor".

"Este de datoria noastră de a fi duşmanii neîmpăcaţi ai Germaniei şi Italiei . . ."

"Este de datoria noastră de a declara fără cruţare războiu Germaniei, **duşmanului nr. 1.** Şi lumea poate să fie convinsă de pe acuma că acest războiu îl vom purta până când Grünspanii nu vor mai simţi nevoia să ia armele pentru a răzbuna cu sânge nenorocirea de a fi jidan."

Aceeaşi aţâţare la războiu împotriva Germaniei şi Italiei o găsim şi'n cartea "Die neue heilige Allianz" ("O nouă Sfântă Alianţă") a faimosului jidan Emil Ludwig-Cohn, emigrat din Germania. El scrie:

"Numai în Statele Unite se va aprinde iarăşi flacăra unei noui conştiinţe mondiale. Roosevelt veghiază! De când e la putere a ţinut cinci mari discursuri care aşează Statele Unite de partea democraţiilor şi împotriva dictaturilor. Cât timp conduce el destinele Americei, aceasta va lupta împotriva fascismului."

"De ce am vorbi mereu în termeni neclari despre anumite state! Alianţa se îndreaptă împotriva Germaniei şi Italiei şi împotriva câtorva state care ar putea să adere mâne la aceleaşi principii. Alianţa va veghea asupra destinelor lumii, ea va fi lucidă şi severă. In acţiunile sale ofensive ea va întrece chiar limbajul provocator al dictatorilor. Ea nu-l va cita nici pe Rousseau şi nici pe Kant, ci va vorbi în acelaşi ton ca şi Germanii, şi aceasta va face o impresie zdrobitoare. In locul unor tratative de luni de zile între treisprezece sau şaisprezece guverne pentru a stabili măsurile de luat pentru a sili trupele să se retragă sau pentru a evita bombardamentele, trei convorbiri telefonice vor fi de ajuns,

pentru ca în ziua următoare să se dea un ultimatum de douăzeci şi patru de ore*) care prin cuprinsul său să fie în stare de a-i reduce imediat la tăcere pe dictatori . . ."

"Se prea poate întâmpla ca Hitler să încerce în ultimul moment să evite războiul care ar însemna dispariţia sa. Dar el va fi totuşi silit să lupte."

Nu e destul de clar?

Până şi revista jidovească "Zionist Rekord", care apare în Johannesburg (Africa de Sud), a sprijinit şi ea această campanie de aţâţare la războiu. Căci iată ce putem citi în numărul ei 41/1939:

"Jidanii lumii acesteia nu se gândesc câtuşi de puţin să se împace cu starea de inferioritate ce le-a impus-o Germania. Ei proclamă dreptul lor elementar de concetăţeni ai Germaniei şi ai oricărui alt stat în care trăesc şi muncesc şi vor continua să poarte o luptă neîntreruptă şi să se folosească de toate mijloacele care le vor sta la dispoziţie pentru a ajunge la restabilirea drepturilor lor în Germania şi la menţinerea acestora oriunde ar fi ele ameninţate."

Cunoscutul ziar jidovesc "The Jewish Chronicle" scria la 22 Aprilie 1938:
"Fiecare pas capabil să reducă temerile unui războiu prea timpuriu şi să aducă naţiunilor paşnice o atât de necesară uşurare, trebue să-l considerăm ca binevenit."

("Any step calculated to allay the fears of early war, and to bring much-needed relief to peaceful nations, must be welcomed.")

Cuvântul "early" (timpuriu) ne arată foarte limpede că iudaismul a dorit totdeauna un războiu şi c'a contat chiar cu izbucnirea lui. Iudaismul dorea numai ca acest războiu să nu izbucnească prea degrabă, pentru ca cele două democraţii din Vest, Franţa şi Anglia, care fuseseră predestinate să scoată pentru iudaism castaniile din foc, să aibă răgazul necesar de a-şi completa armamentul.

Şi jidanul Hore Belisha, fostul ministru de războiu al Marei Britanii, a fost în curent cu jocul pe care l-a jucat pe atunci iudaismul mondial. Se zice că înainte de a muri, ultimele cuvinte ale lui Cecil Rhodes ar fi fost: "So little done, so much to do" ("Atât de puţin am realizat, atât de mult mai e de făcut"). Variind aceste cuvinte, jidanul Hore Belisha, scurt timp după ce devenise ministru de războiu al Marei Britanii, a spus într'unul din cele dintâi discursuri ale sale:

"So little time, so much to do" ("Atât de scurt timp, atât de mult de lucru").

Aceste cuvinte ale fostului ministru de războiu al Marei Britanii au un înţeles foarte larg. Din ele rezultă că jidanul Hore Belisha era foarte bine orientat asupra planurilor de războiu ale iudaismului mondial.

Revista italiană "La vita Italiana" din Octombrie 1939 a publicat sub titlul "Jidanii francezi şi războiul" un extras dintr'un articol apărut în numărul din 23 Aprilie 1938 al ziarului jidovesc "Samedi". Citim în acest extras:

"Războiul viitor va fi un războiu al adevărului împotriva minciunii metodice, un războiu al civilizaţiei omeneşti împotriva păgânismului sălbatec şi primitiv, adică împotriva violării şi a brutalităţii. Să mobilizăm forţele noastre morale! Dar în acelaşi timp trebue să fim gata a ne arunca în groapa leilor."

*) Ultimatul cel de 24 de ore al jidanului Emil Ludwig-Cohn a devenit la începutul lui Septembrie 1939 un ultimat de 2 ore, pe care guvernul jidovit al lui Chamberlain l-a adresat Germaniei.

Acest citat din "Samedi" constitue şi el o nouă dovadă că războiul actual e un războiu jidovesc, un războiu dorit exclusiv de iudaism şi care a fost de mult şi'n amănunte pregătit de jidani.

Faimoasa revistă jidovească "Neue Weltbühne" scria încă în Aprilie 1934:

"Trebue să deschidem abcesul brun, noul stat militarist trebue blocat, infometat, proscris, condamnat! . . . Să intervie Franţa! Sancţiuni! Sancţiuni!"

Iată ce a scris şi cunoscutul emigrant jidan Georg Bernhard în aceeaşi "Neue Weltbühne" (anul 34, nr. 35 din 1 Septembrie 1938):

"Aşa nu mai merge! In caz că nu va izbucni cât de curând un nou războiu mondial, vor fi nevoiţi să mai emigreze de-acum înainte 150 000 până la 200 000 de jidani."

Ziarul jidovesc "Le Droit de Vivre" despre care a mai fost vorba, în numărul său special din 3 Decembrie 1938, dedicat asasinului Herschel Grünspan, ne informează asupra unei "uriaşe manifestaţii" a celui de al 11-lea congres naţional, la care 800 de delegaţi ar fi prestat jurământul solemn de a lupta împotriva barbariei germane.

La sfârşitul acestui congres a fost votată a rezoluţie a jidanului Bernhard Lecache, în care putem citi textual:

"Congresul înfierând barbariile nemaipomenite ale conducătorilor celui de al treilea Reich, care au făcut să se cutremure şi conştiinţa mondială, îşi exprimă **cu tot dinadinsul intenţia de a elibera popoarele germane de călăii lor**, ca şi **pe ceilalţi oameni subjugaţi de către dictatorii lor vremelnici.**"

"Congresul trimite salutul său Spaniei republicane în lupta ei eroică şi se îndreaptă cu sentimentele sale de desăvârşit respect către preşedintele Roosevelt, care aşezând valorile morale deasupra tuturor schimbărilor întâmplătoare, a făcut ca lumea să poată auzi adevărata voce a civilizaţiei."

"Congresul îl roagă respectuos dar insistent să ia **iniţiativa**". Aici şi-au dat aşadară jidanii cărţile pe faţă. Ei cereau limpede o acţiune directă împotriva Germaniei, adică o declarare de războiu. Preşedintele Roosevelt e invitat să ia iniţiativa unui războiu împotriva lui Hitler.

Şi n'a urmat Roosevelt acest îndemn? Nu i-a adresat el încă la 15 Aprilie 1939, deci puţine luni după votarea acestei rezoluţii, Führerului Adolf Hitler şi Ducelui Mussolini, o scrisoare în care printre altele le mai cerea acestor doi bărbaţi de stat asigurarea că nu vor ataca Palestina? Deşi Roosevelt n'avea nici nu drept să ridice o asemenea pretenţie, căci Palestina fiind un mandat englez nu făcea parte din ţările aparţinătoare sferei de interese americane, totuşi Palestina era în strânsă legătură cu politica mondială jidovească pentru izbândirea căreia Roosevelt s'a arătat gata să intervie oricând.

Şi nu s'au întâmplat toate celelalte aşa cum şi le-au dorit conspiratorii jidani? N'a luat preşedintele Roosevelt iniţiativa războiului împotriva lui Hitler? N'a somat el mereu prin semijidanul Bullitt cu deosebire guvernele polonez şi francez să pornească numai acţiunea împotriva Germaniei, căci el le va ajuta? Nu i-a asigurat el şi pe Englezi că în caz de războiu le va trimite importante ajutoare? Nu e preşedintele Roosevelt de origine jidovească? N'a ţinut el seama de dorinţa iudaismului de a declanşa războiul şi n'a făcut totul ce i-a stat în putinţă pentru a deslănţui războiul european? Rămâne în tot cazul ca un lucru pe deplin stabilit că preşedintele Roosevelt a luat de fapt iniţiativa care i-a fost cerută de către iudaismul mondial şi că zece luni după exprimarea desideratului jidovesc la al 11-lea congres naţional a şi izbucnit

războiul împotriva Germaniei, care a fost atât de mult dorit de iudaismul mondial. Faţă de asemenea dovezi autentice care ne arată limpede acţiunea de aţâţare la războiu a jidanilor împotriva Germaniei, iudaismul mondial mai îndrăzneşte să-l facă pe nevinovatul în faţa opiniei publice mondiale, ca şi când n'ar fi putut să tulbure şi nici n'a tulburat nici un strop de apă. Totuşi în anii de dinaintea izbucnirii războiului, s'au înmulţit şi'n străinătate vocile care arătau limpede că iudaismul e instigatorul şi autorul viitorului războiu.

Astfel ziarul francez "Action Française", în numărul său din 12 Aprilie 1937, citează un studiu al revistei "Revue Internationale des Sociétés Secrètes" asupra iudaismului şi războiului. Redăm aici câteva rânduri din acest studiu:

"**Israel are nevoe de un nou războiu şi chiar cât de curând!** Căci rând pe rând toate popoarele ajung la convingerea că teribilele zguduiri ale secolului nostru nu sunt decât rezultatul agitaţiilor revoluţionare şi comploturilor jidoveşti . . ."

"**Israel socoate de fapt că timpul presează! Războiul mondial este pentru el** o necesitate determinată de interesul pe care-l are de a ajunge la o "pace unitară" şi de a-i face inofensivi pe toţi bărbaţii care i se împotrivesc."

"Deutsche Wochenschau", nr. 46/1937, ne informează că, în legătură cu marile congrese ale partidelor franceze din toamna anului 1937, ziarul "Neue Basler Zeitung" a scris printre altele următoarele:

"Unde vor ajunge lucrurile dacă personalităţi atât de influente şi importante (ca Léon Blum, Flandin, Paul Reynaud, şi Paul Faure) vorbesc de războiu, ca şi când acesta ar fi pe calea unui destin ce nu poate fi înlăturat şi poate că nici nu e chiar atât de îndepărtat? Se cuvine să ne întrebăm cu toată seriozitatea: Cine doreşte acest războiu? Care sunt puterile care conştient sau inconştient aţâţă la războiu? Căci de o fatalitate sau de o "alunecare", după cum se exprimă Lloyd George, nu mai poate fi azi vorba. Astăzi nu mai există nici o scuză, nici pentru conducători, nici pentru popoare. **Dacă va fi să avem războiu, el va fi deslănţuit în mod conştient;** e vorba deci de a-i descoperi pe vinovaţi şi de a-i trata ca atare."

Iată însă că cel ce poartă vina acestui războiu a fost de-acum descoperit: E iudaismul internaţional, acelaşi iudaism care are tupeul de a susţine astăzi că ar fi complet nevinovat şi că n'ar avea absolut nimic de a face cu izbucnirea războiului.

(Serviciul-Mondial)

Director: Dipl.-Ing. A. Schirmer. Redactor-şef: Erich Schwarzburg. Adresa: "Welt-Dienst", Frankfurt am Main, Postschließfach 600. / Abonamentul: pe jumătate de an 3 RM, pe un an 6 RM (sau contravaloarea). A se menţiona ediţia în limba dorită. Plăţi: în Germania la: Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt a. M. sau Postscheckkonto, Frankfurt a. M. nr. 6201; în Ungaria la: László Levatich, Postsparkassenkonto nr. 40703, Budapesta; în Danemarca la: Kopenhaga, Postscheckkonto nr. 24905; în Suedia la: Stockholm, Postscheckkonto nr. 4277.